

உ

ஸ்ரீவாணீசகாயம்.

கலைமகள்.

புதுவைக் கலைமகள் கழகத்தினின்றும் வெளிவரும்
மாதாந்தப் பத்திரிகை.

வித்தைவரும்பு. கேள்விமுயல். வீடுபேறில்.

வெண்டாமரை நு.] 1915-ம் ஆ செப்டம்பர் மீ [இதழ் கூ,

இலௌகிகப் பகுதி.

விஷயக் கோத்து.

நம் சிறுவர்களில் பெரும்பாலார்க்கு இந்த தேச சரித்திரம் தெரியாது. பள்ளிக்கூடங்களிலும் தற்காலம் அதை முக்கியமான படிப்பாய் அங்கீகரிக்கவில்லை. கல்வி நாகரிகம் முதலியவைகளிற் சிறந்த நமது தேசத்தின் முற்கால நிலைமையும் பிறகு உண்டான மாறுதல்களும் தற்கால ஸ்திதியும் ஒவ்வொரு இந்நியனுக்கும் நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தாலல்லவோ அவன் அதை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முயல் ஏதுவுண்டாகும். இதற்கு இந்த தேச சரித்திர ஆராய்ச்சி அவசியமல்லவா? இது முக்கியமான படிப்பாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நாளும் வருமோ?

**

இந்தூர் இராச்சியத்தில் முனிசிப் அலுவல்பார்க்கும் அமலனார் எனும் ஓர் வித்துவான் பிரம்ம ஷத்திரிய வைசியராகிய துவிஜர்கள் அணியும் பூணூலைப்பற்றி மிகவும் ஆராய்ச்சிசெய்து ஒரு குறிப்பு எழுதி இருக்கிறார். அதில், “நமது சடங்குகளைப்பற்றிச் சொல்லும் கிருஹ்ய

சூத்திரங்களில் பூணூலைப்பற்றி யாதொன்றும் சொல்லப்படவில்லை; தர்ப்பையெனும் புல்லால் பின்னிய மௌஞ்சியெனும் கயிற்றை இடுப் பில் மூன்று சுற்றுச் சுற்றிக் கட்டுவதே உபநயனத்தின் முக்கிய சடங் காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது; இப்பொழுதே அதற்குப் பிராபல்ய மில்லை; (அதைக் கட்டிய நான்காவது நாளிலேயே அவிழ்த்தெறிந்து விடுகிறார்கள்) பிறகு வைதிகச் சடங்குகள் செய்யுங்காலத்தில் பூணூல் தரித்தார்கள்; ஆகிலும் இப்பொழுதிருப்பதுபோல் அல்லும் பகலும் விழித்திருக்கும்போதும் தூங்கும்போதும் அதை அணிந்துகொள்ள வில்லை; தவிரவும் முற்காலங்களில் புமான்களையன்றி ஸ்திரீகளும் யஜ்ஞோபவீதம் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்களிடமிருந்து இப் பூணூலை வாங்கிவிட்டது அவர்களை முற்காலத்திலிருந்த உன்னத ஸ்திதியி லிருந்து கீழே தள்ளிவிட்டதற்கு அறிகுறியாகும்” என்று கூறுகின்றார்.

*
* *

கொஞ்சகாலமாய் நமது புதுவைமாநகரில் கொசுக்களின் உபத் திரவம் அதிகரித்து வருகின்றது. அதைத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கொசு வலை போட்டுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி உண்டாவென்று திகைப் பவர் அநேகர். இவர்களுக்கும் ஏனைய நகரவாசிகளுக்கும் உபயோகப் படும்படி இச்சிறு ஐந்துக்களைப்பற்றி இங்கிலாந்திலிருக்கும் கேம்பரிட்ஜ் யூனிவெர்ஸிடி புரொபெஸர் ஷிபில் யென்பவர் ஆராய்ச்சிசெய்து கண்டு பிடித்திருக்கும் சில விஷயங்கள் கீழே சொல்லப்படுகின்றன: கொசுக் களிலும் ஆண் பெண் என இரண்டு ஜாதிகள் இருக்கின்றன. இவை களில் நம்மைக் கடிப்பதெல்லாம் பெண் கொசுக்கள். ஆண் கொசுக் களின் கொடுக்குகள் மனிதர் தேகத்தை ஊடுருவிச் செல்லத்தக்க பல முள்ளவைகளல்ல. பெண் கொசுக்களின் கொடுக்குகளோ முட்டை யிடுவதற்கும் உபயோகமா யிருக்கும்படி பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மஞ்சள் அல்லது காக்கி உடுப்பு உடுத்திக்கொண்டால் அவை நம்மைக் கடிப்பதில்லை. நல்ல நீல உடுப்பு அல்லது கருப்பு ஆடை அணிந்திருந் தால் கொசுக்கள் நம்மிடமே வந்து சேரும். மேலும் பேசாமலிருப்ப வர்களை அவைகள் கடிப்பதில்லை. அதிகமாய்ப் பேசுபவர்களுையே கடிக்கின்றன. இதனால் கொசுக்கடி இல்லாதிருக்கவேண்டுமானால் மஞ்ச ளுடுத்து மௌனம் சாதிக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுகின்றது. இது பற்றியே அநேகம் ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகள் அறைகளின் சுவர் களில் இப்பொழுது நீலத் துணிகளைத் தொங்கவிட்டு வைக்கின்றனர். கொசுக்கள் அத் துணிகளில் போய்ச் சேர்ந்து தங்கியிருப்பதால் நோயாளிகள் அந்த உபத்திரவமில்லாமல் சுகமாயிருக்கின்றனர். இதன்றி

ஆண் கொசுக்கள் தங்கள் இரக்கைகளை வேகமாய் அடித்துக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் பறக்கும். தாழ்ந்த குரலுள்ள பெண் கொசுக்களோ சந்தடிசெய்யாமல் கடிக்கும்.

* * *

இப்போது ஐரோப்பாவில் நடக்கும் சண்டையின் ஒரு முக்கியமான பயன் என்னவென்றால், அதில் சேர்ந்திருக்கும் தேசத்தார்களின் பொதுக் கடன் அதிகரித்து வருகிறது. அதைக் கீழே வரைந்த அட்டவணையில் காணலாம்.

1914-ம் ஆகஸ்ட் மீ 12 முதல்
1915-ம் ஆகஸ்ட் மீ 31-ம் வரையில்.

சண்டை ஆரம்பிக்கு முன் சண்டை ஆரம்பித்த பின்
இருந்த கடன். வாங்கிய கடன்.

இங்கிலாந்து.	7320	லட்சம் பவுன்	4300	லட்சம் பவுன்
பிரான்சு தேசம்.	12500	„	4460	„
ருஷியா.	9550	„	5500	„
பெல்ஜியம்.	„	„	400	„
ஸெர்பியா.	„	„	170	„
ஜப்பான்.	„	„	360	„
மோண்டினிக்கோ.	„	„	1½	„
ஜர்மனி.	12840	„	5790	„
ஆஸ்டிரியா.	5420	„	1400	„
ஹங்கரி.	2790	„	850	„
துருக்கி.	1210	„	220	„

ஆகவே உலகத்தில் சண்டைக்காக வாங்கப்பட்ட கடன் 23460 லட்சம் பவுன். என்ன பொருட்சேதம்! என்ன உயிர்ச்சேதம்! நிஷ்கண்டகனான ஒரு துஷ்டன் பேராசையினால் உலகத்திற்கு எவ்வளவு தீங்கு பாருங்கள்!

மணி தாசன்.

பெண்கல்வியும், நம் குடும்பக் கிழவர்களும்.

ஓர் குடும்பக் கிழவர் தம் தெளகித்திரி (பெண் வயிற்றுப் பெண்) யாகிய கோமளம் என்னும் பெண்மணி தன் வீட்டிற்கு வந்தபோது அப் பெண்ணை நோக்கி,

கிழவர் : கோமளா, என்ன? ஒரு வாரமாய் நீ இங்கு வரக்காணோம்.

கோமளம் : தாத்தா, வராமலென்ன, ஆனால் அடிக்கடி வருதற்கு அவகாசம் நேரவில்லை.

கிழவர் : என்ன அம்மா அப்படிப்பட்ட வேலை உனக்கு?

கோமளம் : படிக்கிற வேலைதான்.

கிழவர் : ஆ! இப்போது உனக்கு வயது இருபது ஆகிறதே! இன்னமென்ன இழவு படிப்பு.

கோமளம் : தாத்தா, இருபது வயதானால் படித்தல் கூடாதா என்ன?

கிழவர் : ஆண்பிள்ளையானால் படிக்கவேண்டியதுதான். பெண்ணாய் பிறந்த உனக் கென்னத்திற்குப் படிப்பு? படித்து உத்தியோகம் பண்ணப்போகிறாயோ? பேரீபோ பயித்தியம்பிடித்தவளே! பெண்கள் படித்தால் புருஷனை மதிக்கிறதில்லை. கள்ள ஆம்படையானுக்குக் கடிதம் எழுதத்தான் பெண்கள் படிப்பு உதவும்.

(என்று மனம்போனபடி தாறுமாறாய்ப் பேசிவிட்டார் கிழவர். இதனால் மனம் மிக நொந்த கோமளம், தனது கல்லியா லமைந்த பொறுமைமுதலிய சற்குணங்களால் மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு கிழவரை நோக்கி,)

கோமளம் : தாத்தா, அவசரப்படாதேயுங்கள், சற்றுப் பொறுமையாய் ஆலோசித்துப் பேசுங்கள்.

கிழவர் : என்னடி ஆலோசித்துப் பேச. நீ எனக்குப் புத்தி புகட்டுகிறாயோ! அதோ கிழக்கு வீதியில் லலிதா என்பவள் படித்துக் குப்பை கொட்டிய கதை தெரியாதோ! ஆம்படையானைவிட டோடிப் போய்விட்டாளே முட்டாளே!

கோமளம் : தாத்தா! நீங்கள் சொன்னது சரிதான். ஆனால் படிக்காத பெண்கள் ஒருவரும் லலிதானைப்போல நடந்திருக்கவில்லை யென்று உறுதியாய்ச் சொல்வீர்களா?

கீழவர் : சற்று யோசிக்கிறார்.

கோமளம் : என்ன தாத்தா யோசனை. படித்தால்தான் பெண்கள் கெட்டநடத்தை நடக்கிறார்கள், படியாதவர்கள் அப்படி நடக்கிறதில்லை என்ற நியமமிருந்தால் கெட்ட நடத்தைக்குப் படிப்பு காரணம் என்று சொல்லலாம். காரணம் உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறையாலும் துணியப்பட வேண்டாவா?

கீழவர் : (தன் தெளகித்திரியின் வாக்குதாட்டிக்கும், பொறுமைக்கும் தனக்குள் மகிழ்வடைந்தும், தான்கொண்ட எண்ணத்தை மாற்றுதற்கு முடியாமையால் கோமளத்தைப் பார்த்து.)

கோமளா, என்ன! என்னென்னவோ சொல்லுகிறாய். எனக் கொன்றும் விளங்கவில்லை. உடன்பாடு என்றால் என்ன? எதிர்மறை என்றால் என்ன? அவ்விரண்டினால் எப்படிக் காரணம் துணியப்படுகிறது.

கோமளம் : தாத்தா, சொல்கின்றேன் கேளுங்கள். “மண்ணிருந்தால் குடம் உண்டாகும்” என்பது உடன்பாடு. “மண்ணில்லாவிடின் குடம் உண்டாகாது” என்பது எதிர்மறை. இப்படிப்பட்ட உணர்ச்சியால் குடம் செய்யவேண்டியவன் அதற்குக் காரணம் மண் என்று துணிந்து மண்ணைச் சம்பாதிக்கிறான். குடம் வேண்டாதான் மண்ணைத் தேடுவதில்லை. அதுபோல, படிப்பிருந்தால் கெட்ட நடத்தை யுண்டாகிறது. படிப்பில்லாவிட்டால் அஃதுண்டாவதில்லை என்பது நமது அநுபவத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டால், கெட்ட நடைக்குக் காரணம் படிப்பு என்பதை நாம் தெரிந்து படிப்பைச் சம்பாதிக்க முயலாதிருந்துவிடலாம். அப்படி யாதேனும் வெகு நாட்களாய் வாழ்ந்த உங்கள் அநுபவத்திலுண்டா தாத்தா! நன்றாய் ஆலோசித்துப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். அவசர மொன்றுமில்லை.

கீழவர் : என் கண்ணே! அப்படிச் சொல்ல என் மனம் துணியவில்லை. ஏன்? படிப்பில்லாத பெண்களிலும் கெட்டவர்களிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெண்களுக்குப் படிப்பு அநாவசியம் என்பது மாத்திரம் என் மனதை விட்டகலாது.

கோமளம் : சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஒரு நாள் என் தாயா ராகிய உங்கள் மகள் உங்கள் மருமகப்பிள்ளைக்கு ஸ்நானத்துக்காகக் கிணற்றில் ஜலம் முகந்துகொண்டிருக்கையில் திடீரென்று தலைவலியும், மயக்கமுங் கண்டு நிற்கச் சாத்தியப்படாததால் உடனே தாழ்வாரத்திற்

சென்று படுத்துக்கொண்டார்கள். அதை அவர்களுடைய மாமியா ராகிய என் பாட்டியார் பார்த்து மருமகளை நோக்கிச் சொன்னது :

மாமியார் : என்னடி ஒரு சொம்புத் தண்ணி மொன்றத்துக்குள் நொந்துபோனையோ? சரிதான் நீ என்ன செய்யப்போறே. ‘அடிப்பா னுக்கு வெளுப்பான் ஜாதி வண்ணன்’ அம்மா, அம்மா என்றால் சும்மா இருப்பவளும் சூது கற்றுக்கொள்ளா?

மருமகள் : ‘தலைநோவுந் காச்சலும் தனக்கு வந்தாத் தெரியும்.’ எருது வருத்தம் காக்காய்க்குத் தெரியுமா?

மாமியார் : என்னடி காக்கா சீக்கா என்று ஒளர்ரே.

மருமகள் : நீதான் ஒளர்ரே. நான் ஒளறலே, ஆங், ஆங், அப்பா, அம்மா, சாமீஇ, என் தலைவீதியா இது.

என்று தலையில் பலமுறை அடித்துக்கொண்டு அடித் தொடங்கி னார்கள். இவைகளை ஸ்நானத்துக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்த உங்கள் மருமகப்பிள்ளை தெரிந்துகொண்டு ஸ்நானம் செய்யாமலே வெளியே போய்விட்டார்.

தாத்தா, இந்தச் சரித்திரத்தைக் கூர்ந்து ஆலோசித்துப் பாருங் கள். என் பாட்டியார் கல்வி யறிவுடையவர்களா யிருந்தால் தண்ணீர் முகந்துகொண்டிருந்த தன் மருமகள் திடீரென்று போய்ப் படுத்துக் கொண்டதற்கு யாதாவது காரணமிருக்க வேண்டுமென்று யோசிக்க வரும். பிறகு அக்காரணம் சரீர சௌக்கிய மின்மையா யிருக்கலாமென ஊகிக்க வரும். வரவே மருமகளின் சமீபம்போய் இனிய மொழிகளால் விசாரிக்க நேரும். உங்கள் மகளுக்காவது கல்வி யறிவிருந்தால் மாமி யார் அறிவின்மையால் பேசிய மட்டி வார்த்தைகளுக்கு மனஞ் சலியாமல் அவர்களது அறியாமைக்கு இரங்கி நயமாய்ப் பதில் சொல்வார்கள். இரு வர்க்கும் கல்வி யறிவின்மையால் எத்தனை விபரீதம் நேர்ந்தது பாருங்கள். என் “கல்வி இருந்தால்” என்று மாத்திரம் சொல்லாமல் “கல்வி யறி விருந்தால்” என்று சொல்லுகிறேனென்றால், சில பெண்கள் எழுந்ததைக் கூட்டிப் படிக்க மாத்திரம் கற்றுக்கொண்டு அதோடு படிப்பு வந்துவிட்ட தாய் நினைத்து மேலே அறிவை வளர்க்கக்கூடிய நூல்களைப் படிப்ப தில்லை. அவர்க ளென்ன செய்வார்கள். மேலே இருக்கிற பெரியவர்கள் தங்கள் பெண்கள் படித்திருக்க வேண்டுமென்ற ஆசையுடையவர்களா யிருந்தும் நன்றாய்ப் படிப்பிப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் நன்னெறிக் குரிய நூலறிவை அடைகிறதில்லை. அதனால் சில பெண்களிடம் விபரீத ஒழுக்கங் காணப்படுகிறது. அதைப்பற்றி மற்றொரு சமயம் பேசுவோம்.

கல்வி கற்பது உத்தியோகம் பண்ணுதற்கல்ல. அறிவை விசாலப்படுத்திக் கொள்வதற்கு. அவ் விசால அறிவைக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு இஷ்டமான காரியங்களைச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். யாரோ சில பெண்கள் கல்வியைக் கெட்ட வழியில் உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதைக்கொண்டு கல்வி கற்கக்கூடாதென்போமானால், புருடர்களிலும் சிலர் படிப்பைத் தூர்மார்க்கத்தில் உபயோகிப்பது கொண்டு புருஷர்க்கும் படிப்பிப்பது கூடாதெனல் வேண்டும்.

இருளைப் போக்கிப் பதார்த்தங்களிலுள்ள குண தோஷங்களை யறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்றப்படுகின்ற விளக்கைக்கொண்டு ஒருவன் வீட்டை எரித்துவிட்டதால் விளக்கேற்றுவது பிழையென்பாருமுண்டா? தாத்தா, இன்னொரு சரித்திரம் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

எங்கள் அடுத்த வீட்டுக்காரர் சுப்பண்ணு சென்ற மாதம் காசியாத்திரையாகப் புறப்படும்போது செலவுக்குக் கொண்டுபோகக் கையில் எடுத்த இரண்டு நூறுரூபாய் நோட்டுகளைக் கூடத்து மேஜையின்மீது திருந்த கெடியாரப் பெட்டியின்கீழ் வைத்துவிட்டு மூட்டை கட்டிக் கொண்டிருந்தவர் மறதியால் நோட்டுகளை எடுக்காமல் ரெயிலேறிப் போய் விட்டார். பிறகு நடுவழியில் போய் நினைத்துக்கொண்டு அந்நோட்டுகளை எடுத்துக் காசிக்கு ரிஜிஸ்டர் செய்தனுப்புமுடியாகத் தன் பத்தினிக்கு எழுதியனுப்பிவிட்டு, கையிலிருந்ததைக்கொண்டு காசிக்குப் போய்விட்டார். அந்தக் கடிதத்தைப் படித்துப் பார்க்க, சுப்பண்ணு பத்தினிக்குப் படிப்பில்லாமையால் தங்கள் காரியஸ்தரிடம் கடிதத்தைக் கொடுத்துப் படிக்கச் செய்தாள். அவன் விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அதைச் சொல்லாமல் ஏதோ கேசு சமாசாரம் எழுதியிருப்பதாய்ச் சொல்லிவிட்டு அந்தம்மாள் உள்கட்டிற்குச் சென்றதும் கெடியாரப் பெட்டியின் கீழிருந்த நோட்டுகளை யெடுத்துக்கொண்டு ஊரைவிட்டே போய்விட்டான்.

இந்த விஷயம் யாவும் காசியிலிருந்து பிறகு வந்த கடிதத்தைக் கொண்டு விசாரிக்க விளக்கமாச்சது.

தாத்தாவே, சுப்பண்ணு பெண்டாட்டி படித்திருந்தால் இந்தக் கஷ்டமும் நஷ்டமும் நேர்ந்திருக்குமா?

ஓயா, இன்னொரு சரித்திரங் கேளுங்கள். சில மாசங்களுக்கு முன் வீரபாளயத்தில் கனகம்மாள் என்னும் குணவதி தன் கணவன் இரங்காசாரி மதுரைக்குப் போனவர் சில மாசங்களாய் வராமையால் அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதவேண்டி, தன் பந்து ஒருவரிடம் சொல்லிக்

கடிதம் எழுதச் சொன்னாள். அப்படி யெழுதச் சொன்னதில் இப்போது நமக்கு வேண்டிய அம்சம் யாதெனில்,

“அடுத்த சனிக்கிழமை இரவு 12 மணிக்கு இவ்வீடம் வரும் ட்ரெயினில் தாங்கள் அவசியம்வந்துவிட்டுப் போகவேண்டும்” என்பதே.

இந்தப்படி யெழுதியதாய் அபிநயித்துவிட்டுத் தபாலில் கடிதம் போடுவதற்காக அரையணுவும் அந்தம்மாளிடம் வாங்கிக்கொண்டுபோன அந்த உறவினன் அதுபோல் செய்யாமல், கணவன் வருகைக்குக் கனகம் மாள் எதிர்பார்த்திருந்த அன்றையதினம் அவ்வுறவினன் தன் முகத்தில் கரியைப் பூசிக்கொண்டு வேறொருவனையுந் துணை கூட்டிக்கொண்டு வந்து கனகம்மாள் வீட்டின் கதவைத் தட்டினான். கனகம்மாள் தான் எழுதியபடி தன் கணவன் தான் வந்துவிட்டார் என்று, அவர் கண்டு களிக்கும்படி தன்னை யலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தபடி மிகக் குதூகலத் துடன் வந்து கதவைத் திறந்தாள். உடனே அவ்வஞ்சகன் அந்தம்மாளின் வாயில் துணியை அடைத்துவிட்டு எல்லா நகைகளையும் கழற்றிக்கொண்ட துமல்லாமல் வீட்டிலிருந்த சில சொத்துக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஓடிப்போய்விட்டான். பிறகு காலாந்தரத்தில் விஷயம் வெளிப்பட்டது.

ஈயா, கனகம்மாள் கல்வியில்லாத தன்மையால் அடைந்த லாபத்தைப் பாருங்கள். இதெல்லாம் ஒருபுறமிருக்கட்டும். எனது சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

நான் கல்வியறிவுடைய மாமியாரைப் பெற்றிருப்பதால் உலகத்திலுள்ள பெண்களுக்குள் என்னைப் பாக்கியவதியாக நான் மதித்திருக்கின்றேன்.

அண்டை அயல்வீடுகளில் நடக்கும் சண்டை சச்சரவுகள் எங்கள் வீட்டில் எப்போதும் நடந்ததில்லை. நானும் உங்கள் மாப்பிள்ளையாகிய என் தகப்பனாருடைய விடா முயற்சியால் கொஞ்சம் படித்திருப்பதால் வீட்டு வேலை முடிந்தவுடன் நானும் என் மாமியாரும் உட்கார்ந்து கொண்டு நல்லொழுக்கத்துக்குரிய சரித்திரங்களையும் தர்ம சாஸ்திரங்களையும் படித்துப் பார்ப்போம். எங்கட்குச் சந்தேகமானவைகளை என் மாமனரிடத்திலும் கணவரிடத்திலும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வோம். சில பெண்களைப்போல, படிப்பு விஷயமாய் மாமனரிடத்தும் புருஷனிடத்தும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள நானாவது என் மாமியாராவது பயமும் வெட்கமும் கொள்ளுகிறதில்லை. அவர்கள் எங்கட்குத் தெரிவிப்பது எங்கள் மனதுக்குச் சரிப்படாவிட்டால் தெளிவுண்டாகிறவரையில் அவர்களுடன் வாதிப்போம். அவர்களும் எங்கள் ஆக்ஷேபத்துக்குச்

சந்தோஷமுடையவர்களாய்ப் பொறுமையாய் விஷயத்தைப் போதிப்பார்கள். கேட்ட காரியஞ் செய்வதில் மாத்திரம் பயமும் வெட்கமும் இருக்கவேண்டுமே தவிர, நல்லது செய்வதற்கும் தெரியாததை ஆக்சுபித்துத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் பயமும் வெட்கமுங் கொள்ளக் கூடா தென்று எனது மாமனார் எங்கட்கு அடிக்கடி போதித்து வந்தமையால் நாங்கள் அவர்களிடம் எதையும் ஆக்சுபித்துத் தெரிந்துகொள்ளத் துணிவுடையவர்களானோம். இதனால் எங்கட்கு அறிவு விசாலப்படுவதை நாங்கள் அறிகிறோம்.

ஆகையால் நான் பாக்கியவதியல்லவா? தாத்தா! நீங்கள் சொல்லுங்கள். அன்றியும், எங்கள் ஸ்திதியும் வருமானமும் மிகக் குறைவாயிருந்தும் உள்ளதைக்கொண்டு சந்தோஷமாய் நாங்கள் காலக்சுபம் செய்கின்றோம். எதனால்?

“செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவு
அல்கா நல்குரவு அவா எனப்படும்”

எனக் குமரகுருபரர் கூறியதுபோன்ற அநேக வாக்கியங்களை நாங்கள் வாசித்திருப்பதால்.

கிழவர் : கோமளா, நீயே பாக்கியவதி. நீயே பாக்கியவதி. நீயே பாக்கியவதி. உன் அருமையான “பெண்கல்வி”யைப்பற்றிய பிரசங்கத்தைக் கேட்ட நானும் இன்று பாக்கியவானானேன் என்றால், நீ பாக்கியவதி யென்பதில் சந்தேகம் யாது?

கோமளம் : தாத்தா! உங்கள் பௌத்திரியாகிய குமுதவல்லியை நன்றாகப் படிக்கச் செய்யுங்கள். படிப்பிக்காவிட்டால் நான் என் மகனுக்குக் குமுதானை விவாகஞ் செய்வீக்கச் சம்மதியேன். குமுதானும் வாசித்திருந்தால், என் மாமியாரும் நானும் எப்படி யொருவர்க்கொருவர் மரியாதையாகவும் பகுகாமவும் நடந்துகொள்ளுகிறோமோ அப்படி நானும் குமுதானும் நடந்து உலகத்தில் இன்பத்தையும் புகழையும் பெறுவோம். ஆதலால் உங்கள் பௌத்திரியாகிய குமுதவல்லிக்கு நன்றாய்ப் படிப்பு சொல்லிவைப்பதாய் இப்போதே உறுதி சொல்லுங்கள்.

கிழவர் : என் கண்மணியே, உனது புத்தியைக் கேட்ட பிறகுங் கூட எந்த முட்டாள்தான் தன் பெண்குழந்தையைப் படிப்பியாதிருப்பான். உன் மனம்போல உன் மருமகளைப் படிப்பிக்கின்றேன். உன் தமையனுக்கும் அதுதான் இஷ்டம். இஃதுண்மை.

விசேஷ கவனிப்பு : — அன்பர்களே, மேற்கண்ட சம்பாஷணைகளில் முக்கியாம்சங்களியாவும் உண்மையாய் நடந்தவைகளே. புனைந்

துரை யன்று. ஊர் பேர் முதலிய அழுக்கியார்சங்கள் கவனிக்கத்தக்க தல்ல என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து உங்கள் அருமைப் பெண்குழந்தை களைப் படிப்பியுங்கள். சுபமஸ்து.

ஓர் இந்து.

திருவருணை ஸ்ரீ ரமணானந்த நிலயத்தின் முதல் வருடாந்த மகோற்சவம்.

இந் நிலய முதல் வருட மகோற்சவம், கடந்த ஆவணி மீ 20-ம் உ (5 - 9 - 15) ஆகிவாரம் புனர்வசு நகூத்திரத்தன்று இவ்வூர் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் அன்னதான சத்திர மேல்மாடியில், சென்னை பிரவிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய மஹா மஹோபாத்யாயர் பிரம்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையாவர்கள் அக்ராசனத்தின்கீழ் வெகு சிறப்பாய் நடந்தேறியது.

முந்தியநாளே அக்ராசனரையும், சென்னை கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ காரப்பங்காடு கோபாலாசாரியாரவர்களை யும், நிலய அக்ராசனர் பிரம்மஸ்ரீ V. K. சேதுராமையர் முதலிய அங்கத்தினர் வரவேற்ற பின், அக்ராசனர் பலரோடு நகரிலுள்ள பற்பல மடங்களையும், அன்னதான சமாஜத்தையும் சுற்றி நோக்கி, அதன் புகழை விளக்கி, பண்டைக்காலத்தில் இத்தலத்தி லமர்ந்த பெரியோர்களின் சரிதையை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி, தமது கைக்குறிப்பில் வரைந்து கொண்டு, சுமார் கால 10 ½ மணிக்கு, தமக்குச் சித்தம் செய்யப்பட்ட விடுதியிலமர்ந்தனர். மாலையில், மலைக்க ணமர்ந்து ஆன்மகோடிகள் ஈசுவர நிலையை அடிக்கடி நினைக்கும் வண்ணம் குருமுகமாய் எழுந் தருளி நினைப்பூட்டிவரும் ஸ்ரீ ரமண மஹிஷிகளைத் தரிசித்துப் பேரா னந்தப் பெருங்கடலி லாழ்ந்து, அவணீங்கி ஸ்ரீ அபீததசாம்பாசமேத ஸ்ரீ அருணாசலக் கடவுளைத் தரிசித்து உறைவிடம் புக்கனர்.

மறுநாட் கால 7 ½ மணிக்கு நம்புலவர் பெருமானே, அன்போடு எதிர்சென் றழைத்துவந்த பின்னர், கடவுள் வணக்கம் பிரம்மஸ்ரீ வேங் கடசுப்பா சாஸ்திரிகளாலும், பிரம்மஸ்ரீ வாதராஜாசாரியாரவர்களா லும் நடந்தேறிய பின், காரியதரிசியால் பன்னிரு வெண்பாக்களால் தொகுத்த நல்வரவுப் பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டது. பாரதியே பாரிலிவ்

வுருவா யெழுந்தன்ன நம் சபாநாயகர் முன்னுரை கூறினர். முன்னுரை தன்னை மொழியப்படுந்நால் பன்னு பாம்பாலும்பகரிடலாகாது. பின்னர், கோவல் பக்த பால சமாஜ ஆசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ V. S. நடேசையர் அவர்கள் முழுகூடுதீவம் என்பதுபற்றி உபன்னியசித்தனர். இவ்வுபன்னியாசங் கேட்டோர் யாவரும் முழுக்கூக்களாயின ரெனின் அதைப்பற்றி வேறென் விளம்பல் வேண்டும். இரண்டாவதாக, கோவல் பக்தபால சமாஜக் காரியதரிசியும் சைவ சித்தாந்த கௌரவ உபநாயகருமான ஸ்ரீமான் துமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்களால் நல்லறம் என்பது உபன்னியசிக்கப்பட்டது. மாம்பழத்திற்காக வலம்வந்த வள்ளி மணுளன் ஓம் பழம்பொரு ளுரைத்ததை ஒக்குமென உள்ளார் யாவரு முவகை பூத்தனர். மேற்கூறிய இரு பேற்றினையும் தருதற்குரிய குருபக்தி என்பதை பிரம்மஸ்ரீ G. வேங்கடராமையர் மூன்றாவதாக உபன்னியசித்தனர்.

இவைகளோடு கால முறை கடந்தது. மாலை, காரியதரிசி அறிக் கைப் பத்திரம் வாசித்த பின்னர், சென்னை பிரம்மஸ்ரீ காபாலி சால் தீரிகள் உபாசனை என்பதுபற்றி நான்காவதாக உபன்னியசித்தனர். கறை மிடற்றண்ணலே கதித்த மறையைக் காசினியோர்க்குக் கருணை சுரந்தருள்கின்றார் என்னக் கேட்போர் கண்களினின்றும் ஆந்த வெள்ளம் ஆராய் ஓடியது. கிந்தாவதாக, புதுவைக் கலைமகள் ஆசிரியரும் கல்வே காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமான இங்காரு மொப்பில் பங்காருப் பந்தர் அவர்கள் ஈசுவரபக்தி என்பதுபற்றி உபன்னியசித்தார்கள். இருந்தோர் யாவரும் இன்பக்கடலிலாழ்ந்து இறுமாந்திருந்தனர். ஆறுவதாக, சென்னை, பென் ஓத்தூர் சுப்பிரமண்ய அய்யர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ அனந்தராமையர் அவர்கள் குருபக்தி என்பதை விரித்துக் கூறினார்கள். அனந்தராமர் தோன்றி அருண்மடை திறந்ததுபோலிருந்தது. ஏழாவதாக, சென்னை கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ காரப்பங்காடு கோபாலாசாரியார் அவர்கள் திருநெடுந்தாண்டகத்துள்ள மைவண்ணன்றுங்குஞ்சி என்னும் பாசுரத்தை விளக்கிக் காட்டினர். அன்று கோபாலன் அர்ச்சுனனுக் குரைத்தான். இன்று மவ்னே இங்குளார்க் குரைத்தான் என இருந்தோர் யாவரும் இணையறுகளிகொண்டனர். கவிஞர் பெருமான் கடைசியாய் எழுந்து உபன்னியாசங்களின் துட்பங்களையும், அருமை பெருமைகளையும், ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷிகளின் உயர்நிலையையும் யாவரு முணருமாறு எடுத்துக் கூறி, இந் நிலயத்துள்ளார் கல்வி, கேள்வி, ஒழுக்கங்களிற் சிறந்தவர்களாயிருத்தலின் இச்சபை மேன்மேலும் குருவருளால் செழித்தோங்குமென்

றும், தென்மொழி எங்கும் வியாபிக்கவேண்டுமென்றும் ஆசீர்வதித் தார்கள்.

இரவு 9 மணிக்குமேல் பகவத் பஜனை நடந்தேற, வருடோற்சவம் சம்பூர்த்தியடைந்தது.

K. V. இராமசந்திர ஐயர்,

காரியதரிசி.

சற்புத்திரன் சஞ்சலம்.

ஓர் சோகக் கதை.

(வெண்டாமரை நட, 4-வது இதழ், 81-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அத்தியாயம் 4.

முற்புறம் மாஞ் செடிகள் செறிந்த முற்றமும் அதைச் சுற்றி மதிற் சுவரும் அம்மதிற் சுவரின் நடுவே வாசலும் அமைந்துள்ள இல்லம். அதன் முன்பு எங்கள் வண்டி நின்றது. உள்ளிருந்து பல செடிகளின் கொடிகள் படர்ந்து சுவரின்மீதேறிக் கவிந்து அதன்மீது ஓய்மாரமாகச் சாய்ந்துகொண்டிருந்தன. நல்ல குங்குமத்தின் நிறம் வாய்ந்த ஒருவகைச் சிறிய சிவந்த மலர் கொத்துக் கொத்தாகப் பச்சைக் கொடிகளினிடையே பதிந்தும் நிமிர்ந்தும் பாதிப் பதிந்தும் பாதி நிமிர்ந்தும் நின்றவாறும் அசைந்தவாறும் வீதியை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்துகொண்டே யிருந்தன. அந்தப் புஷ்பத்தின் பெயர் எனக்குத் தெரியவில்லை. ரோஜாப் புஷ்பத்தைப் பார்க்கிலும் கண்ணுக்கு அதிக இனிமையை ஊட்டிற்று. வண்டியிலிருந்து இருவரும் இறங்கி வாசலருகே வந்தோம். என் தேக முழுவதும் ஒரு புதிய புளகிதத்தைப் புகுத்திய ஒரு தீம்பாட்டுக் குரல் தொனித்தது. செழுமை பசுமை தண்மை மூன்றையும் ஒன்றுறக் கான்று கொண்டே யிருந்த ஒரு வசிகரக் கொடிப் பந்தர் வழியாகப் போய் ஒரு தாழ்வாரத்தை நண்ணி அதையுங் கடந்து வீட்டின் முற்கட்டினுள் துழைந்துவிட்டோம். ஆ! அத்தருணம் என் உள்ளம் உற்ற பேருவகையை ஒருகாலும் என்னால் மறக்க வியலாது. நான் வீட்டினுள் துழைந்த பொழுதே நான் முன்பு ஒருபோது முணர்ந்திராத ஓர் அற்புதக் கனிவை என் இதயத்திற் பெருக்கி இம்பொழிகள் ஒலித்தன :

“.....

என்னு ஞற்ற உறுதி தன்னில் மின்னு கின்றாள் அன்னையே
என்னு ஞற்ற உவகை தன்னில் மின்னு கின்றாள் அன்னையே
என்னை நோக்கி அன்பி னோடு மின்னு கின்றாள் அன்னையே.

மின்னு கின்றாள் மின்னு கின்றாள் மின்னு கின்றாள் அன்னையே
என்னு ஞற்ற தின்ப வெள்ளம் என்னை மீறிப் பொங்கியே
பன்னு மிந்தக் கன்னற் பாட்டில் மின்னு கின்றாள் அன்னையே
என்னை நோக்கி அன்பி னோடு மின்னு கின்றாள் அன்னையே.”

இரண்டாவது வரியைப் பாடி முடிக்குந் தறுவாயில் நான் தாழ்வா
ரத்திலிருந்து உட்புகுந்துவிட்டேன். ஒரு பாயின் மீதிருந்து வீணையை
மீட்டிப் பாடிக்கொண்டிருந்த பாலிகை பாட்டை நிறுத்தி எழுந்து பாவை
யாக நின்றனள். அவளது அன்னையும் எழுந்து என்னை உபசரிக்க
லாயினள். ஒரு பீடத்தில் அமர்த்தப்பெற்றிருந்த படத்தில் புஷ்பங்க
ளால் அலங்கரிக்கப்பெற்று அற்புத செளந்தரியத்துடன் ஸ்ரீ சரஸ்வதி
தேவி எங்களை நோக்கி மின்னுவதைக் கண்டேன். அவ் வம்மணியின்
முன்பு சில நிவேதனங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பெற்றிருந்தன. இரண்டொரு
நிமிஷம் சில உபசார உரைகள் வழங்கிய பின்னர், நால்வரும் பாயின்மீ
தமர்ந்தோம். சாவித்திரி மீண்டும் வீணையை மீட்டிக்கொண்டு முற்கூறிய
பாட்டுகளைப் பாடலாயினள். அப் பாட்டுகள் சாதாரணமான பாட்டுக்
ளாகவே நேயர்களுக்குத் தோற்றலாம். ஆனால் அவைகளைப் பாடிய
தன்மை இருக்கிறதே அந்தத் தன்மை அந்தப் பாட்டுகளுக்கு அற்புதமான
சக்தி யளித்தன. அச் சக்தி சார்ந்த பாட்டுகள் என் மனத்தை உருக்கி
என் சித்தத்தில் நிறைந்திருந்த சில கொள்கைகளைக் கலக்கிப் பல புதிய
எண்ணங்கள் அதனுட் புகுந்து பொங்கச் செய்தன. இந்தச் சந்தர்ப்
பத்தில் எனது பழங்கதையைச் சற்று நேயர்களுக்குக் கூறவேண்டி
யிருக்கின்றது.

வாய்மை, அடக்கம், அற்பப் பிராணிகளிடத்திலும் இரக்கம்
என்ற குணங்களைக் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே என் உள்ளத்தில் ஆழப்
பதித்து வளர்த்தனள் என்னம்மாள் என்று முன்னமே கூறியிருக்கி
றேன். ஈசுர பத்தியை அவள் என்னிடத்தில் வளர்க்கவில்லையா என்ற
சங்கை சிலருக்குத் தோன்றியிருக்கலாம். உண்மையில் என் அம்மாள்
தான் அறிந்த மதத்தையும் ஈசுர பத்தியையும் சிறுபிராயத்திலேயே எனக்

விரிவஞ்சி இடையில் ஏனைய பாட்டுகள் இக் கலைமகளில் விடப்
பெற்றன. (ஆசிரியன்)

குப் புகட்டினன். நமது புராண இதிகாசங்கள் பலவற்றை நான் வாசிக்கும்படி செய்தனர். அவைகளிற் கூறப்பட்டுள்ள தேவதைகளிடத்து நான் பிரேமையும் பக்தியுங் கொள்ளச் செய்தனர். ஆனால் 'எனது யதினைந்தாவது வயதுக்குமேல் இந்தப் பிரேமையும் பக்தியும்' † என் உள்ளத்திலிருந்துமுற்றும் இற்று வீழ்ந்துவிட்டது. இவ்வாறு இற்று வீழ்ந்த உண்மையை என் அம்மாள் அறிந்தால் அவள் பெரு வருத்தமுற்று என்னைக் கோபிப்பாள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகையால் அவ் விஷயத்தை நான் அவளுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் அவள் எனக்குப் புகட்டிய உள்ளப் பரிசுத்த நற்குண நல்லொழுக்கங்களிலுள்ள மதிப்பு மாத்திரம் என்னை விட்டு நீங்கவில்லை. அவைகளை உறுதியாகக்கொண்டொழுகுதலே இவ்வுலகில் சுகமயமான உன்னத வாழ்க்கையைத் தரும் மார்க்கம் என்று நம்பியிருந்தேன். மற்றையவாறு கோயில், பூஜை, தேவதை, விக்கிரகம், பத்தி, பஜனை ஒன்றிலுமே எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. இவைகளைத்தையும் உபேட்சித்தேன். இவைகளில் ஜனங்கள் நம்பிக்கைவைத்து அநுசரிப்பது எனக்கு விநோதமாகவும் பரிதாபமாகவுமிருந்தது.

இனிச் சாவித்திரி வீட்டுக்குச் சென்றிருந்த கதையைக் கவனிப்போம். இதுவரையில் பக்தியும் பாட்டும் விக்கிரகமும் பூஜையும் என் ஏளனத்திற்கும் பரிதாபத்திற்கும் காரணமாயிருந்தன. ஆனால் என்ன விசித்திரம்! என்ன விசித்திரம்! சாவித்திரியின் கண்டத்திலிருந்து ஒலித்த "மின்னுகின்றான்" என்ற பாட்டும் பீடத்திலிருந்த சாஸ்வதி படத்தின் காட்சியும் என் நெஞ்சை உருக்கி என் சித்தத்தில் ஒரு அற்புதமான பிரேமையும் உற்சாகமும் எழச் செய்தன. சாவித்திரி வீணையை மீட்டிக்கொண்டே சாஸ்வதி யன்ணையை உற்று நோக்கியவாறே பாடிக்கொண்டிருந்தாள். அவளது மாதா பிதாக்கள் கைகடப்பியவாறு டீக்கார்த்திருந்தனர். மாதா மாத்திரம் கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்தாள். நானும் மனப்பூர்வமான விநயத்துடன் கைகடப்பிக்கொண்டு சாரதா தேவியின்பாலும் சாவித்திரியின்பாலும் மாறிமாறி என் பார்வையைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தேன். சற்றுநேரத்தில் — நேயர்களே! நீங்கள் நம்பு

† இந்தப் பக்தியும் பிரேமையும் எவ்வாறு சிதைந்தன. கோயில் தேவதை விக்கிரகம் முதலியவற்றில் உபேட்சையும், அவற்றில் பிரேமையுடையார்பால் பரிதாபமும் எவ்வாறு தனக்கு உண்டாயின என்பதை விரிவாக விவரித்திருக்கின்றான் கதாநாயகன். அவைகளை இப்பத்திரிகையில் கூற இடமில்லையென்று விடுத்தோம். (ஆசிரியன்)

வீர்களோ என்னவோ! யார் நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும் நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிடுகிறேன்.—சற்றுநேரத்தில் சாரதாதேவியை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்த சாவித்திரியின் இரு விழிகளிலிருந்தும் முத்து முத்தாக ஜலம் வழிவதைக் கண்டேன். அக் காட்சி என் மனத்திற்கு நான் முன்பு என்று மறிந்திராத உருக்கத்தை அளித்தது.

பூஜை நிறைவேறியது. விபூதி குங்குமப் பிரசாதங்களை நால்வரும் தரித்துக்கொண்டு நிவேதனங்களிற் கொஞ்சம் பகிர்ந்து புசித்தோம். பின்னர் எனது குடும்ப வரலாறு யோகக்ஷேமங்கள் முதலியவைகளைப்பற்றி விசாரித்தார்கள் சாவித்திரியின் பெற்றோர்கள். மற்றும் என்னென்னவோ விஷயங்களைப்பற்றி மூவரும் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அவைகளையெல்லாம் இங்கே கூறல் ஆவசிகமன்று. ஆவசிகமானவற்றை மாத்திரம் சொல்லுகின்றேன். நெடுநேரம் மெளனமாயிருந்த சாவித்திரி திடீரென என் முகத்தை நோக்கி “உங்கள் பெயரென்ன?” என்றாள்.

நான் ஒரு நங்கையைப்போல் லஜ்ஜையுற்று, “ம்ம்ம்! என் பெயரா! ஜனகம். இல்லை இ. ஜனகராஜன். ஆனால் ஜனகம் ஜனகம் என்று எல்லோரும் அழைப்பார்கள்” என்றேன்.

(தொடரும்.)

சு. அ. சுப்பராயப் பிள்ளை.

இலக்கியப் பகுதி.

சீவக சிந்தாமணி.

௩. காந்தருவதந்தையா ரிலம்பகம்.

(வேண்டாமரை ௩, இதழ் ௭, 157-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

காந்தருவதந்தையானவள் சீவகன் கழுத்திலே மாலையையிட்டு அவனை வணங்கி நின்றாலும், சீவகன் தந்தையை உற்று நோக்கி வியந்து, “இவன் திருமகளே” என்று மயங்கி நின்றான். தந்தை அவையிலே நின்றலின் நாணமுற்று நிலம் நோக்கி மின்போல் துடங்கி நிற்க, தோழியர் சூழவீழ்வதாகிய பூத்தொழில் செய்த பட்டுத் திரையொன்றை வீழ்த்தார்கள்.

“சீவகன் தந்தையை யாழிலும் பாட்டிலும் வென்றான்; நல்லன்” என்று மனிதர் ஆரவாரிக்க, அது பொறாமல் அரசனாகிய கட்டியங்காரன் மனம் புழுங்கி, அரசரைக்கொண்டு சீவகனைப் போர்காணவேண்டி, அரசர்க்கெல்லாம் சில தீமொழிகளைக் கூறுகின்றான் :

வணிகன் மகளை அரசன் கொள்ளுதலன்றி அரசன் மகளை வணிகனுக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்றமையால் நாமது குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர்; விடுகதீர்ப் பரிதிழன்னர் மீள்மீள் விளக்கமொத்தீர்; இவ் வடுவுரை ஒருகாலத்தும் மாயாது; இதனை மாய்விக்கும் வாட்போரை யஞ்சினீராயின், அரசை விட்டுப் போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே செல்லுங்கள்; அன்றியும், கையாற் பிசைந்துபோடுவதோர் முல்லைப் பந்தை, களிற்றை வேலியாகவுடைய கொல்லையிற் குன்றாக்கினீர்; இனி உமது நிலமகளும் புகழாகிய போர்வையைப் போர்த்து நாளை அவனிடத்தே செல்லுவர்; மேலும், திருமகளாகிய இவளைச் சேர்ந்தவனெருவன் தேண்டிரை யாடைவேலி யிருநிலமகட்கும் சக்கரவாளகிரிக்கும் தலைவனாவான். ஆதலால், போரிடத்து இவளை வென்று இவளைப் பெற்றீர், இப்பெருஞ் செல்வத்தை நுகர்த்தருகியராவீர்;

49. அனிச்சப்பூங் கோதை சூட்டி னம்மனை யோவென் றஞ்சிப் பனிக்குருண் ணுசுப்பிற் பாவையொருத்திநாம் பலரென் றெண்ணித் துனித்துநீர் துளங்கல் வேண்டா தூமணிச் சிவிறி நீர் தூய்த் தனிச்சயத் துழக்கி வென்றீர் தையலைச் சார்மி னென்றான்.

இங்ஙனம் கூறிய கட்டியங்காரன் சொற்களைக் கேட்டு, பந்தணி விரலினுள் தன் படாழலைப் போகும் வேண்டி, மன்னர் திரண்டு வந்து சீவகனோடு போர்செய்யத் தொடங்கினர். அது கண்ட சீவகன் தோழ

49. (இவளை வென்றாலும்) அனிச்சப்பூமாலையைச் சூட்டினாலும் அம்மேயோ என்று அஞ்சி நடுங்கி வருந்துகின்ற துண்ணிய இடையினை யுடைய மகள் ஒருத்தி நாம் பலராதலால் இவளைப் பெறுதற்குப் பின்னும் நமக்குட் போர்செய்ய வேண்டுமென்று கருதி வெறுத்து நீர் மனம் கலங்கவேண்டியதில்லை, நாமது உயிர் போகாதபடி குளத்திலே தூய மணிகளிழைத்த துருத்தியாலே நீரைத் தூவித் தனித்தனியே பொருது வென்றவர்கள் அத் தந்தையைச் சேரக்கடவீரென்றான்.

அனிச்சப்பூ - உலகத்தாரால் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட மலர். அப்பாரம் பொறாமையின் இடை முரியமென்பதாம். சிவிறி - விசிறி; எழுத்து நிலமாறுதல். இன்றொன்று துணியலாகாமையாற் பன்மையாற் கூறினான்.

னாகிய பதுமுகன், சாமபேத தான தண்டமென்னும் சதுர்வித உபாயங்களாலும் தேற்றியும் மன்னர் தெளியாராக, சீவகன் அரசர் போர்குறித் தெழுந்தமையை யறிந்து, தந்தையைக் காத்து நிற்கும்படி பதுமுகனுக்குக் கட்டினாயிட்டு, படை வகுப்பித்து, வட்டுடை மருங்குல் சேர்த்தி வாளிரு புடையும் வீக்கிப் போர்க்கோலங்கொண்டு தேரேறி,

“முள்ளெயி நிலங்க நக்கு முடிக்குமா மன்னர் கேட்பக் கள்ளவி ழலங்கன் மார்பன் கார்மழை முழிக்கிற் சொன்னான்:”

“போரின் புகழை விரும்பி இவ் வம்புகளும் காய்ந்தன; இவ்வேலும் புகையெழ எரிந்தது; ஆதலால், முருகுலா ழலிலை மாலை ழப்பிலா ழலையினூர் தும் மனைவிமார், நீர் வேறொருத்தியை விரும்பி வீணை வாசிக்கப் போனீர் என்பதனால் உம்மிடத்தே பிறந்த ஊடற் பார்வையினால் பின்பு தாம் பெறுகின்ற புணர்ச்சி யின்பத்தை இன்றைக்குப் பாழாகச் சிந்திவிடுவரோ?” என்றான்.

“உணவைக் கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதற் பொருளோடே ஊதியத்திற்கும் ஒரு கேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியத்தின்மேற் செல்லும் விருப்பத்தைக் கைவிட்டு, முதல் இலாபம் என்னும் இரண்டையும் இழப்பதினும் முதலைப் பெறுவதும் ஊதியமென்று கருதி, பெரிய முதல் கெடாதபடி அதனைக் கொள்வர் நின்குலத்தோர்; நீயும் அது செய்யாது போர்குறித்தெழுதலினால் நின் குலத்துக்குரிய வாணிகம் சிறிதும் அறியமாட்டாய்; இனி உன் தத்தையாகிய ஊதியத்தைக் கைவிட்டு உன் உடம்பாகிய முதலைக்கொண்டு பிழைக்கப்போ” என்றார் அரசர்.

“தம்முடைய பண்டத்தைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து அவர்களது பொருள்களை வாங்கிக்கொள்ளுதல் எமது குலத்தோர் வாழ்வாதலின், அத் தொழில் எமக்கும் பொருந்துமன்றோ? இனி யான் உங்கட்கெல்லாம் என் கையிலுள்ள அம்புகளைக் கொடுத்து வீர இலக்குமியையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள்வேன்; நீங்கள் வல்லவர்களானால் அவற்றைக் காத்துக்கொள்வீராக” என்றான் சீவகன்.

அது கேட்டு மன்னர்,

50. மட்டுலாந் தாரி ஞய்நின் வனப்பினே டிளமை கல்வி
கெட்டுலாய்ச் சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி மகளிர் கோங்க
மொட்டுலா முலைகள் பாய்ந்த வகலத்துச் சரங்கண் மூழ்கப்
பட்டுலாய்க் கிடக்க லுற்று யென்சொலாய் பாவி யென்றார்.

50. மணங் கழுகின்ற மாலையையுடையானே! செம்பொற் சிலம்பையும் கிண்கிணியையுமுடைய மகளிரது கோங்கரும்பு தோற்

“சூரியன் முன்னர் இருள் கெடுமாறுபோல எனது தோற்றத்தைக் கண்டு தோற்றுப்போக உங்கள் முதுகு காட்டுதலைக் கண்டு பின்பு இம்முநுதடைக் குழலினுள்தன் முகிழ்முலைகலப்பல்; அது செய்திலேனாயின், இருகடர் வழங்கும் வையத்து என் பெயர் கேடு” என்று வஞ்சினம் கூறினன் சீவகன்.

காலார்களாகிய மரங்களுடைய வாளாகிய நிலத்திலே அம்பு வேலாற் செய்த முட்களையுடைய காட்டிலே யானைகளாகிய மலையின் மேலே அரசராகிய யானைத் திரள் தந்தை என்னும் பெண் யானைக்கு ஆசைப்பட்டுப் போர்புரியலுற்றன. அரசராகிய யானைகளும், தந்தை யாகிய பிடியையுடைய சீவகனாகிய யானையும் போர்செய்தலைக் காண, விஞ்சையர் இடியுடைய யினமழை நெற்றி யேறினார்.

அப்பொழுது இரண்டு படையிலும் வாட்குழாம் இலங்கின; குதிரைகளும் ஒன்றை யொன்று எதிர்த்தன; தேர்களும் ஒன்றை யொன்று தடுத்தன; யானையும் ஒன்றை யொன்று காய்த்தன; வாச்சியங்களும் முழங்கின; சங்குகளும் ஒலித்தன. இருதிறத்துச் சேனைகளும் ஆரவாரித்த வளவிலே, சீவகன் வல்லானது மேகத்தின் மறைபோலே அம்புகளைப் பொழிந்தது. அப்பொழுது வெண்குடைகள் காம்பற்றன; பீலிக் குஞ்சங்கள் கவிழ்ந்தன; கவசங்கள் ளறுந்தன; சாமாங்கள் வீழ்ந்தன; வீற்கள் நாணற்றன; இவற்றைக் கண்டு, தந்தையினிடத்து விருப்பமுற்றுப் போர்செய்யவந்த மன்னரது மனங்கள் செயலற்றுக் குறைந்தன.

51. துங்களை வீணை வென்ற தூபுர வடியி னுடன்
வெங்களித் தடங்கண் கண்டீர் விருந்தெதிர் கொண்மினென்ற
வங்களி யரசர்க் கெல்லா மோரொன்று மிரண்டு மாகச்
செங்களிப் பகழி யொப்பித் துள்ளவா றூட்டி னானே.

றுப்போ முலைகள் பாய்ந்து உலாவிய மார்பிலே அம்புகள் தைத்தமுந்த தலினாலே பட்டு, நினது அழகும் இளமையும் கல்வியும் கெட்டுக் கீழ்க் கிடக்கலுற்ற பாவி, நீ எதனைச் சொல்லமாட்டாய் என்றார்.

இஃது அரசர் கூற்று.

51. உங்களை வீணைப்போரிலே வென்ற சிலம்பணிந்த பாதங்களை யுடைய தந்தையினது விருப்பத்தைச் செய்கின்ற களிப்பினையுடைய பெரிய கண்கள் காணுங்கள், (இவை அம்புகளல்ல) நீங்கள் விருந்தினராய் வந்து இவற்றை யெதிர்கொள்ளுங்கள் என்று கூறி, அழகையும் செருக்கையுமுடைய அரசர்க்கெல்லாம் ஒவ்வொன்றும் இவ்விரண்டுமாக

இங்ஙனம் சீவகனும் அவனது தோழர்களும் கணைமழை தூவி எதிர்ப்பட்ட படைகளை தூறி யிறைச்சிக்குன்றாக்க,

- “ஒளிநல வுப்புக் குன்ற மூர்புனற் குடைந்த தேபோல் களிநல மன்னர் தங்கள் கடற்படை யுடைந்த தன்றே.”

இப்போரின் பெருமையை மேகத்தில் நின்று பார்த்த வீஞ்சையரே யன்றி விளம்ப வல்லவர் யாவர்?

52. நல்லவை புரியு மாந்தர் நாந்தகம் பிழைத்து வீழா தல்லவை புரியு மாந்தர்க் கத்திர மொன்றும் வாயா வெவ்வதே குணத்தின் மிக்கார் வெற்றிலை யிடினும் வேலா மில்லையே வென்றி தீமை யிடங்கெரூண்ட மனத்தி னூர்க்கே.

தந்தை காரணமாகப் போர்செய்த மன்னர் புறமுதுகிட்டு ஒடிப் போனதும், தோழர்கள் சூழ்ந்துவர, சீவகன் போர்க்களத்தைக் கண்டு வேள்வி முடித்து, தந்தையைத் தன் வீட்டிலே அழைத்துக்கொண்டு சென்றான்.

பின்னர், திருமணத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களனைத்தும் வந்து நிறைந்தன. அப்பொருள்களின் பெருமையையும் அம்மணத்தின் சிறப்பையும் ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவர்தான் செப்பல் வேண்டும்.

பொங்குங் கடல்போல் மங்கல வாச்சியங்கள் முழங்க, புரோகிதர் பலாசவிலையாற் செய்த துடுப்பினாலே நறுநெய்யை, சீவளரும்படி வேத மங்கிரத்தாற் சொரிந்து ஓமம் பண்ணுநிற்க, வெள்ளி முளைத்தெழுந்த வளவிலே ஸ்ரீதந்தன் தாரைவார்த்துக் கண்ணிகாதானம் செய்தான்; சீவகனும் அதனையேற்றான். இத்திரனுக்கும் கூறலரிதாம்படி திருமணச் சடங்குகளனைத்தும் நிறைவேறின.

மயக்கத்தைச் செய்கின்ற சிவந்த அம்புகளை விழுக்காடிட்டு முறையாகத் தரங்களிலே அழுத்தினான் சீவகன்.

வெம்மை - காமனோயாகிய வெப்பமுமாம். விருந்தெதிர்கொண்மின் என்றதற்கேற்ப, ஊட்டினுனென்றார். இதனால் மனங் குறைந்தும் போகாது நின்ற அரசர்க்கு அவன் கண்களைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்ல தில்லையென்று கூறி அவரை நோவித்தபடி கூறினார்.

52. ஒருவரை யொருவர் வெல்லுந் தன்மையைக் கேட்கின்றீ ராயின், தமக்குத் தீங்குசெய்ய விரும்பும் மனிதர்க்கு நன்மையைச் செய்ய விரும்பும் மனிதரது கையில் வாள் தப்பிவிழாது, அவர்க்கு அதுவும் மிகை; நற்குணங்களாற் சிறந்த அவர் வெற்றிலையை விட்டாலும் அது

53. ஐந்துமூன் றடுத்த செல்வத் தமளிமூன் றியற்றிப் பூம்பட்
 டெந்திர வெழினி வாங்கி யின்முக வாசச் செப்புஞ்
 சந்தனச் சாந்தச் செப்புந் தண்மலர் மாலை பெய்த
 வந்திர நீலச் செப்பு மினையவ ரேந்தி னூரே.

அங்ஙனம் மகளிர் ஏந்திய துப்புரவுகளை நுகர்ந்து; சீவகன் காந்
 தருவத்தீதையை இளமுலை மணிக்கண் சிவப்பக் குழையப்புல்லி, கோதை
 சோரவும், கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஒலிக்கவும், விற்போன்ற புருவங்கள்
 மேலேறவும், கண்கள் குவளைமலர்போற் பொலிவுபெறவும் அத்தைய
 லோடே கூடி, அளமர லிலாத வின்பக் கடலகத் தழந்தினூனே.

காந்தருவத்தையா ரிலம்பகம் முற்றிற்று.

பத்திராதிபர்.

தான் வேலாய் விழும். பிறர்மனை நயத்தலாகிய தீமையிடங்கொண்ட
 மனத்தையுடையவர்க்கு ஆயுதங்களைப் பெற்றாலும் அவை சிறிதும் பயன்
 கொடுக்கமாட்டா. ஆதலால் இத் தீயோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியே
 யில்லை.

இது உலகம் தேறுதற்குத் தேவர் கூறினார்.

இதனால் இருதிறத்தார்க்கும் வெற்றியுந் தோல்வியுமுளவாகிய
 காரணம் கூறினார். அல்லவை புரியுமாந்தர்க்கு நல்லவை புரியுமாந்தர்
 என்றது - தந்தையை வலிதிற கொள்ளாதற்கு ஒருப்பட்டவர்க்குப் பது
 முகன் உறுதி கூறியதனை. குணத்தின் மிக்காரென்று நல்லவை புரியு
 மாந்தர்க்கு வேறொரு பெயர் கூறினார்; அது சுட்டு. இனி இக்கவிக்கு
 வேறும் பொருள் தருமாயினும் அதற்கு இயைபின்று.

53. மகளிர், ஐந்தாகியஒன்று மும்மூன்றாகப் பகுத்த செல்வத்
 தையுடைய மூன்று மெத்தையைச் செய்து பூம்பட்டினாலாகிய இயந்திர
 வுருவமான கொசுத்திரையைச் சூழவிட்டு இனிய முகவாசனைகளை
 யுடைய சிமிழையும் கலவைச் சந்தனச் சேறுவைத்த கிண்ணத்தையும்
 குளிர்ந்த பூமாலைவைத்த இந்திர நீல ரத்தினமிழைத்த தட்டையும் ஏந்தி
 னார்.

ஐந்தாவன :— “சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண - முறு
 தூவிசையையோ ரைந்து.” இருவரும் துயில்கொள்வதற் கிரண்டும்
 போகம் நுகர்வதற்கொன்றும் வேண்டுதலின், அமளி மூன்றாயின.
 இனிய முகவாசமாவன :— “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம்-கற்
 பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” இவற்றோடு சர்க்கரையும் தேனும் கூட்டுப.
 இது முதலிற் கவுளிற் கொண்டு பின்பு பாக்குக் கவுளிற் கொள்ள வேண்டு
 தலின், வாசச் செப்பென்றது - சிறப்பினூற் பெற்ற பெயர்.

சாத்திரப் பகுதி.

ஈசுவர நிச்சயம்.

(வெண்டாமரை நு, இதழ் 2, 184-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

முன் நித்திய ஞான, இச்சை, முயற்சிகளுக்கு அதிகாரண வடிவ மாக ஈசுவரனது இலக்கணங் கூறப்பட்டது. ஜீவாத்மாவின் ஞானம், இச்சை, முயற்சிகள் அநித்தியமும், நாநாவும், அற்ப வஸ்துவை விஷயஞ் செய்வனவுமாம். ஆகலின் நித்திய ஞான முதலியவைகளின் அதிகாரண வடிவ ஈசுவரனது இலக்கணம் பொருந்துமாறிக.

இனிப் பிரமாணத்தால் ஈசுவரனது சித்தி.

பிரத்தியக்ஷம், அதுமானம், உபமானம், சப்தம் எனப் பிரமாணங் கள் நான்கு வகைப்படும். அருத்தாபத்தி முதலிய பிரமாணங்களுக்கு மேற்கூறிய நான்கு பிரமாணங்களுள் அடக்கங் கூறவர் ரையாய்கர்.

இந் நான்கு பிரமாணங்களுள் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்திற்கோ ஈசுவரன் விஷயமன்று. ஏனெனின்,

பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் பாகியம், ஆந்தரம் என இருவகைப் படும். கிராணம், இரசனம், சக்ஷு, துவக்கு, சுரோத்திரமென்னும் ஐம் பொறிகளும் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணங்களாம். மனம் ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். பாகியேந்திரியங்களுள் சட்சு, துவக்கு என்னும் இரு இந்திரியங்கள்தான் திரவியத்தினைக் கிரகிக்கும். அவையுமும் மஹத்வ விசிஷ்ட உற்பூத உருவமுடைய (அதாவது பெரிதாந்தன் மையோடு கூடிய புலப்பட்ட உருவமுடைய) திரவியத்தினையே கிரகிக் கத்தக்க ஆற்றலுள்ளன. கிராணம், இரசனம், சுரோத்திரமாம் மூன்று பாகியேந்திரியங்கள் முறையே கந்தம், ரசம், சப்தம் என்னும் குணங் களைக் கிரகிக்கு மாற்றலுள்ளன. அக் குணங்களின் ஆசிரயமாகிய திரவியத்தினைக் கிரகியா. ஈசுவரன் கந்தாதி குண ரூபனுமன்று. மஹத்வ விசிஷ்ட உற்பூத உருவத்திற்கு ஆசிரயனுமன்று. ஈசுவரன் மஹத்வத்திற்கு ஆசிரயமாயினும் மஹத்வ விசிஷ்ட உற்பூத வருவத்திற்கு ஆசிரயமன்று.

ஆகலின் பாகியேந்திரிய ரூபப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணங்கட்கு ஈசுவரன் விஷயமாகான்.

அங்ஙனமே மன இந்திரிய வடிவ ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்திற்கும் ஈசுவரன் விஷயமன்று.

மனதினால் நான் சுகி, நான் துக்கி என அச்சுக துக்க குணங்களின் ஆசிரய ஜீவாத்மாவின் பிரத்தியக்ஷமே யுண்டாகின்றது. அஜ்ஜீவாத்மாவின் ஈசுவரன் அத்தியந்தம் வேறாகலின் ஈசுவர ரூப பரமாத்மாவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது. ஆகலின் அநுமானப் பிரமாணத்தால் ஈசுவரனது சித்தி செய்யப்படும்.

(வரும்.)

ஓர் ஆஸ்திகன்.

திருத்தம்.

வேண்டாமரை ௩, இதழ் ௮, பக்கம் 184, வரி 20.

பிழை.

திருத்தம்.

ஓர் வியத்தியும்.

ஓவ்வோர் வியத்தியும்.

செய்வதுமாயுள்ளது.

செய்வனவுமாகின்றன.

காரண விசாரம்.

உலகில் சகல ஜனங்களும் தங்கட்கு எதிர்ப்படுகின்ற காரியங்கட்குக் காரணம் யாது எனத்தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதுண்டு. ஆனால் எந்தக் காரணத்தை அறிய விரும்புகிறார்களோ அக்காரணத்தின் சொரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்வதில் அநேகருக்கு விருப்பம் உண்டாகிறதில்லை. சிலர்க்கு விருப்பமிருக்கினும் அவ்விருப்பம் தீவிரமாயிருப்பது மிக அரிது. தீவிர ஜிஞ்ஞாசையே அதாவது தீவிரமான அறிதல் வேட்கையே சிலவிடத்து சாக்ஷாத்நாயும், சிலவிடத்து விசார வாயிலாயும் ஞானத்தை யுண்டாக்குவது. நம் அறிகருவிகளுக்கு ஏககாலத்தில் சப்த முதலிய விஷயங்களுடன் சம்பந்த முண்டாகியும் எதை யறிவதில் நமக்குத் தீவிரமான இச்சையிருக்கின்றதோ அந்த விஷய உணர்வுதான் நமக்கு உண்டாகும். ஒரு புருஷனுக்கு எதிரிலுள்ள குட முதலிய வஸ்துக்களோடு அப்புருஷனது நேத்திரேந்திரியத்துக்குச் சம்பந்தமிருந்தாலும் அதே சமயத்தில் “உனக்கு ஆண் மகவு உதித்தது” என்னும்

சப்தம் அப்புருஷனது சுரோத்திரேந்திரியத்துடன் சம்பந்தப்படுமாயின் அப்புருஷனுக்கு, “தனக்கு ஆண் மகவு பிறந்தது” என்னும் ஞானமே யுண்டாகும். குடத்தின் ஞானமுண்டாகாது. ஏன்? ஆண் மகவு உதித்த தென்பதைக் கேட்க அப்புருஷனது இச்சை தீவிரமாயிருந்ததேயன்றி குடத்தை அறிவதில் அவனது இச்சை தீவிரமாயிருக்கவில்லை. இப்படியே உலகில் அநேக திருஷ்டாந்தங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும். ஒருவனுக்குச் சங்கீதத்தில் அதிக இச்சையிருக்குமாயின் அவன் ஒரு பெரிய வித்வான் சங்கீதம் பாடிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது, அவன் நண்பன் சொல்லும் வார்த்தைகளொன்றும் அவனுக் கப்போது புலப்படாமல் பிறகு அச்சங்கீதப்பிரியன் தன் நண்பன் கூறிய தொன்றையும் தான் கவனியாததைப்பற்றி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்வதை நாம் அறிவோம். ஆகலின் காரணத்தின் சொரூபத்தை யறிய இச்சையிருந்தும் அவ்வீச்சையானது தீவிரமாயிராமையால் அதன் விசாரத்தில் பிரவர்த்தி யுண்டாகாது. உண்டாகாதாகவே அதன் ஞானமுண்டாவதில்லை.

எந்தப் பதார்த்தத்தை நாம் அறிய விரும்புகின்றோமோ அதன் சொரூப நிப்படிப்பட்டதென்பதை அறியாமற் போவோமாயின் அப்பதார்த்தம் நம் எதிரிலிருந்தாலும் அதை நாம் அறியமாட்டோம்.

இராமன் என்பானொருவன் இன்ன வடிவினன் என நாம் முன்னர் அறிந்திராவிடின் அவ்விராமன் நம் எதிரிலிருந்தாலும் அவனை “இராம னிவனே” எனத் தெரிந்துகொள்ள நம்மா லியலாதன்றே!

காரணத்தின் வடிவம் (இலக்கணம்) இப்படிப்பட்டதென்பதை யறியாமையினால் ஒரு காரியத்தைக் குறித்துக் காரணமல்லாதிருப்பதையும் காரணமெனக் கொண்டு பலர் இடருறுகின்றனர்.

ஒருவனுக்குச் செல்வம் உண்டாதற்குக் காரணம் பூர்வ புண்ணியம் என்பதை யறியாமையினால் செல்வத்தில் விருப்பமுடையாரும் புண்ணியத்தைத் தேடுகின்றாரில்லை.

(வரும்.)

வித்தைவிரும்பி.

புத்தக நன்கொடை.

தூத்துக்குடி ஸ்ரீமான் பொ. முத்தையபிள்ளையவர்கள், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் உரையும் புத்தகம் ஒன்றும்,

ஆரணி சஞ்சீவிராயன்பேட்டை ஸ்ரீமான் ஆ. வீ. தேய்வசிகாமணி முதலியாரவர்கள், ஒழிவிலோக்கம் மூலமும் உரையும் புத்தகம் ஒன்றும், திருவாரூர் ஸ்ரீமான் T. A. இராமசந்திரபாகவத்ரவர்கள், திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் தீவ்விய சரித்திரக் கீர்த்தனை ஒன்றும், நமது கலைமகள் கழகத்தின் புத்தக நிலையத்திற்கு நன் கொடை யளித்தார்கள்.

அன்புகூர்ந்து மேற்படி புத்தகங்கள் உதவிய பரோபகார சிலர்களுக்கு, புதுவைக் கலைமகள் கழகத்தார் பெரிதும் நன்றி செலுத்துகின்றார்கள்.

தி. திருப்புளிசாமி ஐயர்,

கழகத்தின் காரியதரிசி.

புத்தக வரவு.

சோதிட கணிதம்.

இந்நூல், வடமொழியிலுள்ள சூரிய சித்தாந்த சோதிட கணிதத்தை, பல்வகைப் பிரமாணங்களுடன், பிற்காலத் தாசிரிய ரொருவர் தமிழில் தொகுத்தது.

சோதிடநூற் கருவியாகிய இக் கணிதத்தை, சோதிடம் வல்ல புலவர்க்கும், அச் சாத்திரம் பயிலு மாணவர்க்கும், மற்றையோர்க்கும் பெரிதும் பயன்படுமாறு பல சங்கை நிவிர்த்தி மார்க்கங்களையும் சேர்த்து அச்சிட்டு உலகிற் குதவியவர்கள், முன்னம் புட்பபந்தம், பலதீபிகை என்னும் சோதிட நூல்களை வெளிப்படுத்திய பறங்கிப்பேட்டை ஸ்ரீமான் சு. ஏ. துமாரகவாய் ஆச்சாரியாரவர்களும், ஸ்ரீமான் ப. அ. கீர்ப்பண சுவாய்ப்பிள்ளை யவர்களுமே.

சோதிட கணிதத்தை நமது பார்வைக் கனுப்பிய அவ்வன்பர்க்கு நமது நன்றியை யனுப்புகின்றோம்.

ப-ர்.

பல கண்காசுகளில்
மெடல்கள் பெற்ற அபூர்வ ஔஷதங்கள்.

பி. சுப்பராய், ஆயுர்வேத

ஔஷதசாலை,

ஸ்ரீ வெங்கடேசப்பெருமாள் கோயில், சந்திரி, தஞ்சாவூர்.

தயவுசெய்து

இதைத் தங்கள் சினேகிதர்களுக்கு வாசிக்கக் காண்பியுங்கள்.

பி. சுப்பராயின் அபூர்வ ஆயுர்வேத ஔஷதங்கள்.

28. பிரஹத் சந்திரோதய மகரத்வஜம்: — தாது நஷ்டம், பலஹீனம், புருஷத்தன்மையில்லாமை, இந்திரிய நஷ்டம், சொப்பன ஸ்கலிதம், புத்தி பிரமை, மறதி, விர்து சினம், சீக்கிரஸ்கலிதம் முதலிய பற்பல ரோகங்களை வேருடன் கொன்று அபரிமிதமான புருஷத்தன்மையைத் தரும், சூந்தேகமில்லை. இம்மருந்து சாப்பிடத் தொடங்கினநாள்முதல் நாளுக்குநாள் இதன் சிறந்த குணத்தைக் காட்டும். பாலியத்தில் சிற்றின்பத்தில் நுழைந்து புருஷத்தன்மையைச் சீக்கிரத்திலிழந்து பரிதவிப்போர்கள் இம்மருந்து சாப்பிடுவதால் வெகு சீக்கிரம் பூரண புருஷத்தன்மையை திரும்பப்பெற்று சுகிக்கலாம் என்பது நிச்சயம். ஏழுவேளை ஔஷதம் ரூபா 3, வி. பி. செலவு அணு 5 பிரத்தியேகம்.

29. சவன பிரசானம்: — இம்மருந்தினால் ஈளை இருமல் சுவாசகாசம், க்ஷயம், தொண்டை ரணம், கபம் இன்னும் நுரை ஈலைப்பற்றிய எல்லாவித வியாதிகளும் வெகு சீக்கிரத்தில் தடையின்றி தீரும். இம்மருந்து பலஹீனத்தைப்போக்கி, தேகத்திற்கு வலுவையும், தேஜஸையும், காந்தியையும் தரும். சவனமகாரிஷி யவர்களுக்கு இம்மருந்து தேவர்களால் செய்துகொடுக்கப்பட்டு ருஷி பாலியதசையடைந்ததாக ஆயுர்வேத சாஸ்திரத்தில் கொண்டாடப்பட்ட சவன பிரசானம் என்னும் சிறந்த ஔஷதம் டப்பா 1-க்கு ரூபா 2, வி. பி. செலவு அணு 5 பிரத்தியேகம்.

30. மகரத்துவஜம் : — இம் மருந்திற்கு ஒப்பான ஓளஷதம் ஆயுர்வேதத்தைத் தவிர வேறெந்தவகை மருந்து சாஸ்திரத்திலேயும் கிடையாது. இம் மருந்தினால் தீராத வியாதியாவது குணமடையாத வியாதியாவது கிடையாது. அநேக வியாதிகளுக்கு இது கைகண்ட ஓஷஷதம். எக்காரணத்தினாலுண்டாகும் தாதுநஷ்டம், பலஹீனம், மதுமூத்திரம், அதிமூத்திரம், மூத்திர அடைப்பு, பிரமேகம் முதலிய இன்னும் அநேக மூத்திர நோய்களும் எல்லாவித சுரங்களையும், ஜலுப்பு, இருமல், ஸூயம், காசம், அஜீரணம், நீர்கோர்வை, பாண்டு, சோகை, காமாலை, மயக்கம், சித்தபிரமை, காலரா, பிளேக், ஆண்குறி துவளல், ஸ்திரீகளுக்கு கர்ப்பமாயிருக்கும்பொழுதும் பிரசவித்த பின்பும் காணும் சகல நோய்களையும், நரம்புகளின் பலஹீனம் முதலிய இன்னும் அநேக வித வியாதிகளையும் குணமாக்கும். மூளையைப் பலப்படுத்தும். இம் மருந்து தங்கம் முதலியவைகள் சேர்த்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. விலை தோலா 1-க்கு ரூபா 24, ஏழுவேளை ஓளஷதம் ரூபா ஒன்று. வி. பி. செலவு அணா 5 பிரத்தியேகம்.

31. வசந்த குகமாகரம் : — சர்க்கரையோடு கூடியதும் அதாவது மதுமேகம், சர்க்கரையில்லாததுமாகிய நீரிழிவு, பிரமேகம், மூத்திரகிருச்சிரம், தாது நஷ்டம், பலஹீனம், உடல் வெளுப்பு, இந்திரிய நஷ்டம், அசிதாகம், இருமல், நாக்கு வறண்டு போகுதல், களைப்பு, மயக்கம், அசதி, கைகால்கள் எரிச்சல் முதலிய அநேக வியாதிகள் சீக்கிரம் அடியோடு குணமாகும். மிகவும் விலையுயர்ந்த ஓளஷதம். இது செய்வதில் முத்து தங்கம் கஸ்தூரி முதலிய இன்னும் விலை பெற்ற சாமான்கள் சேருகின்றன. ஏழுவேளை ஓளஷதம் விலை ரூபா 5, வி. பி. செலவு அணா 5 பிரத்தியேகம்.

P. SUBBAROY,

AYURVEDIC PHARMACY,

Sri Venkatesa Perumal Koil Sannathy,

TANJORE.

முக்கிய கவனிப்பு.

உயர்ந்த புகையிலை!

உத்தரவாதமான பொடி!!

எமது அன்பும் பிரியமுமுள்ள நேயர்களுக்கு தெரிவிப்பது யாதெனில்: பட்டணத்திலிருந்து வரும் அநேக விதமான பொடிகளை உபயோகித்து அதனுடைய சுகத்தை அனுபவித்து வருகின்றீர்களல்லவா? ஆகையால், நாங்களும் விசேஷலாபத்தைக்கோராமல் ஒருவிதமான சிறீக வசியமெனும் நசிய உல்லாச புகையிலைப் பொடியை தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றோம். வேண்டியவர்கள் எமது விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உயர்ந்த புகையிலையோடு அளவாய் சண்ணாம்பும் நெய்யும் கலக்கப்

பட்டது. இதைப்பற்றி நாங்கள் விரிவாக எழுதுவதற்குப் பிரியமில்லை. எனென்றால் இப்பொடியை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் அதன் பயன் தெரியவரும். வெளியூர்களுக்கு வி. பி. மூலமாய் அனுப்பப்படும். மற்ற விஷயங்கள் ஏதேனும் வேணுமென்றால் கடிதமூலமாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

முக்குத்தூள் விபரம்.

	ரூ.	அ.	பை.
பொடி, வீசை 1-க்கு	3	0	0
,, சேர் 1 ,,	0	10	0
சுகந்தமுக்குத்தூள் டஜன் 1-க்கு	2	4	0
ஷெ சாம்பில் ,,	0	6	0
மக்குவா, கொட்டை ,,	0	12	0

பொடிடப்பிகளும், பொடிபுகையிலைகளும் விற்கப்படும்.

வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

மேல் விலாசம்:—

சுபீரியர் சினப் கம்பெனி,

நெ. 4, தாண்டவராயப்பிள்ளை தெரு,

ஜார்ஜ் டவுன், மதராஸ்.

சோதிட விளம்பரம்.

மந்திரேசுவரியம் என்னும் பலதீபிகை :— இந்நூல் ஸ்ரீமந் திர முனிவரால் முன்னால் பலவற்று ணின்றும் தொகுத் தெழு தப் பெற்ற 900 சுலோக வியாக்கியானங்கள் கொண்டதாய், இதர நூற் பிரமாண வியாக்கியானங்கள் 600 சேர்க்கப்பெற்றதாய், உயர்ந்த கடிதத்தில் சுமார் 300 பக்கங்கட்கு மேற்கொண்டதாய், செந்தமிழ் நடைபொருந்திய அந் சிலப வசனங்களால் ஆக்கப் பெற்றதாய், வீலை ரூபா ஒன்றேகாலுடையதாய், சோதிடம்பயின் றேறும் பயிலாதோரும் எளிதி லறியுமாற்றலுடையதாய், நார தீய கார்க்கேய கேரள முதலிய நூற் கருத்துக்களையும் பராசார் பால்சார் முதலாயினோர் கருத்துக்களையும் தன்னிடத் துடைய தாய், கால புருஷ அங்கம் முதல் லத்தா பலன் வரை விரித்துரைக் கத் தக்கதாய் வெளிவந்திருக்கின்றது. இது ஒவ்வோர் சோதிட ரகத்தும் அத்தியாவசிகமாக இருத்தற் சூரியது. சோதிடச் சார் பாய ஒவ்வோர் விடயத்தையும் நுண்ணிய கருத்துடன் தெரிவிக்க வல்லதும் அத்துணை விஷயங்களை யெல்லாம் அடக்கவைத்துள் ளதுமான இந்நூலே சோதிடக் களஞ்சியமாம். குறைந்த விலைக்கு நிறைந்த பொருள் கொள்வார்க்கு இதுவே ஏற்ற சமயம்.

சோதிட கணிதம் :— இது ஒன்றுதான் சுதேச விராசி மானங்களைக் கணிக்கத் தக்க நல்ல வழியினையும், நவக்கிரக ஸ்புட ரெறியினையும், இன்னும் பல்வகைத் துறையினையும் காட்ட வல் லது. இஃதொன்றைக்கொண்டே சோதிட சாஸ்திர உள்ளுறையணைத்தையும் அறியவேண்டுமொகவின் இனிய வசனங்கள்செறிந்து சுலப வழிகாட்டியாயுள்ள இதனை யாதரித்து அகமகிழவே ஆறண விலைக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

புட்ப பந்தம் :— மழை வளங் கூற வல்லது. வீலை அணை நான்குள்ளது. விருஷ்டி வேறுபாட்டினை உரைக்க வல்லது. ஒவ்வோர் கிரகச் சேர்க்கையாலும் இத்துணைத் தூரம் மழை பொழியும் பொழியாது என இன்மை உண்மை கூறவல்லது. 500 சுலோக அருத்தங்கள் கொண்டது. மாரி குன்றமை கூறிக் கிருஷிகரை இன்னின்ன வகை வேளாண்மை புரிகவெனத் தூண்டக் கூடியதாகவின் இஃதும் இன்றியமையாத தொன்றேயாம்.

சு. ஏ. குமாரஸ்வாமியாசாரி,

ஏகாம்பர ஆசாரி வீதி, பறங்கிப்பேட்டை.